

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

21 ΧΡΟΝΙΑ
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
200 ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Στο πλαίσιο

Γκαλά Μαρία Κάλλας

ΣΑ 02.10.21

ώρα 21:00

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διεύθυνση ορχήστρας
Γιάννης Πουσπουρίκας
Σοπράνο
Μυρτώ Παπαθανασίου
Τενόρος
Κωνσταντίνος Κληρονόμος

Καλλιτεχνική Διευθύντρια
Ζωή Τσόκανου
Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Χρυσή Γκαρίπη

**ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.**

Πρόεδρος
Στάθης Γεωργιάδης
Αντιπρόεδρος
Αντώνιος Κωνσταντινίδης
Μέλη
Σωτηρία Γκιουλέκα
Παναγιώτης Διαμαντής
Μαριλένα Λιακοπούλου

Διοικητικό προσωπικό:

Μαρία Νιμπή (Γραμματεία), **Μανώλης Αδάμος** (Λογιστήριο),
Έλενα Παράσχου (Ταμίας), **Πέτρος Γιάντσης** (Φροντιστής),
Νίκος Κυριακού (Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας),
Φίλιππος Χατζησίμου (Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού
Προγραμματισμού), **Γιώργος Νιμπής** (Φροντιστής),
Μίνα Παπακωνσταντίνου (Συνεργάτιδα Διεύθυνσης),
Θεοδώρα Καραμανίδου (Μουσική βιβλιοθήκη-αρχείο),
Έφη Τερζή (Λογιστήριο), **Όλγα Αϊλαρούδη** (Γραμματεία),
Νικηφόρος Κάκογλου (Κλητήρας)

Εξωτερικοί συνεργάτες:

Αγγελική Κουρουκλίδου (Συνεργάτιδα υλοποίησης καλλιτεχνικού
προγραμματισμού), **Γεωργία Καραντώνη** (Εκπαιδευτικά προγράμματα
& κοινωνικές δράσεις)

www.tssο.gr

Επιμέλεια εντύπου – κείμενα: **Νίκος Κυριακού**
Γραφιστική επιμέλεια: **Fast Forward**
Εκτύπωση εντύπου: **Visual Advertising**
Φωτογραφία Κ.Ο.Θ.: **Αμάντα Πρωτίδου**

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Υπό την εποπτεία του ΥΠ.Π.Ο.Α.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος	Βασίλειος Γάκης
Αντιπρόεδρος	Θεοφάνης Ουγγρίνης
Γενική Γραμματέας	Ευγενία Αλεξανδροπούλου-Αιγυπτιάδου
Ταμίας	Εμμανουήλ Ασπασίδης
Μέλη	Δήμητρα Καρυοφύλλη-Κωνσταντινίδη Λένα Κουλούρη-Τορνιβούκα Νικόλαος Παπαϊωάννου Ξανθίπη Σκαρπιά-Χόιπελ Αμαλία Τσαμπάζη

Αναπληρούσα τον Γενικό Διευθυντή / Οικονομική Διευθύντρια	Μηλίτσα Χασάπη
Καλλιτεχνικός Διευθυντής	Χρίστος Γαλιλαίας
Τεχνικός Διευθυντής	Απόστολος Ανδριάς

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Υπεύθυνος Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού	Παναγιώτης Κουντούρης
Προϊσταμένη Τμήματος Οργάνωσης & Εκτέλεσης Παραγωγής	Μαρία Ροδοκαλάκη
Stage Manager	Μαρίνα Ζάβαλη
Υπεύθυνος Ήχου	Τριαντάφυλλος Ζαχαριάδης
Υπεύθυνος Φωτισμού	Άγγελος Τενεκετζής
Αυτοματισμοί Σκηνής	Εμμανουήλ Τράγιας
Μηχανικός Σκηνής	Γιώργος Πατουλίδης
Οδηγοί Σκηνής	Δημήτρης Γρηγοριάδης, Ία Τσχομελίτζε
Τεχνικοί Σκηνής	Μάρκε Προκοπίου, Ντάβιντ Προκοπίου

www.tch.gr
[#epistrofi_sto_megaro](https://twitter.com/epistrofi_sto_megaro)

Γκαλά Μαρία Κάλλας

ΣΑ 02.10.21

ώρα 21:00

Διεύθυνση ορχήστρας
Γιάννης Πουσοπουρίκας
Σοπράνο
Μυρτώ Παπαθανασίου
Τενόρος
Κωνσταντίνος Κληρονόμος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Γκέοργκ Φρίντριχ Χαίντελ: Άρια για σοπράνο “Ah mio cor” από τη 2η πράξη της όπερας *Αλτσίνα*

Κρίστοφ Βίλιμπαλντ Γκλουκ: Danse des furies από τη 2η πράξη, της όπερας *Ορφέας και Ευρυδίκη*

Τζουζέπε Βέρντι: Εισαγωγή από την όπερα *Τραβιάτα*

Τζουζέπε Βέρντι: Άρια για σοπράνο “Addio del passato” από την 3η πράξη της όπερας *Τραβιάτα*

Τζουζέπε Βέρντι: Ντουέτο για σοπράνο και τενόρο “Parigi oh cara” από την 3η πράξη της όπερας *Τραβιάτα*

Σαρλ Γκουνώ: Waltz από τη 2η πράξη της όπερας Φάουστ Ζυλ Μασνέ: Άρια για τενόρο “Ah fuyez douce image” από την 3η πράξη της όπερας *Μανόν*

Ρίχαρντ Στράους: Waltz sequence αρ. 2 από την όπερα *Ο Ιππότης με το Ρόδο*

Τζιάκομο Πουτσίνι: Άρια “Si. Mi chiamano Mimi” από την 1η πράξη της όπερας *Μποέμ*

Τζιάκομο Πουτσίνι: Ντουέτο για τενόρο και σοπράνο “Oh soave fanciulla” από την 1η πράξη της όπερας *Μποέμ*

Τζιάκομο Πουτσίνι: Ιντερμέτζο από την 3η πράξη της όπερας *Μανόν Λεσκάβ*

Τζιάκομο Πουτσίνι: Άρια για σοπράνο “Vissi d’arte” από τη 2η πράξη της όπερας *Τόσκα*

Η Μαρία Σοφία Άννα Καικιλία Καλογεροπούλου γεννήθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 1923 στη Νέα Υόρκη. Η κόρη του φαρμακοποιού από το Νεοχώρι Μεσσηνίας κατέκτησε, ως Μαρία Κάλλας, ολόκληρο τον κόσμο με τα εξαιρετικά φωνητικά της χαρίσματα και τα πλούσια ερμηνευτικά της προσόντα, που της επέτρεψαν να αναπτύξει ένα ευρύτατο ρεπερτόριο και να θριαμβεύσει σε μία μεγάλη γκάμα ρόλων. Η Κάλλας ξεπέρασε τα όρια της τέχνης της και καθιερώθηκε ως η πριμαντόνα σταρ που έφερε το λυρικό τραγούδι πιο κοντά στα ευρύτερα λαϊκά στρώματα και όρισε με την προσωπικότητα και το ταλέντο της τη μετέπειτα εξέλιξη της όπερας. Κατάφερε να επαναφέρει στο προσκήνιο τις αξίες του Βερισμού και παράλληλα να ανανεώσει το αγαπημένο της Μπελ Κάντο ρεπερτόριο με τη δραματικότητα και την αρτιότητα των ερμηνειών της.

Η ζωή και η καριέρα της υπήρξαν πολυτάραχες και βίωσε έντονες προσωπικές και επαγγελματικές απογοητεύσεις. Ούσα ιδιαίτερα εύσωμη στην αρχή, ήρθε αντιμέτωπη με την απόρριψη ή ακόμη και τη χλεύη σε κάποιες περιπτώσεις. Ο σύζυγος και μάντζερ της Τζιοβάνι Μπατίστα Μενεγκίνι την υπέβαλλε σε εξαντλητική δίαιτα και ασκητική ζωή αλλάζοντας την εμφάνισή της, με αποτέλεσμα να βρει τη χαμένη της αυτοπεποίθηση και να κερδίσει γρήγορα παγκόσμια αναγνώριση. Κορυφαίοι σκηνοθέτες συνεργάστηκαν μαζί της, πλάθοντας την ως μεγάλη τραγωδό.

Η ανάπτυξη μίας εκφυλιστικής μυασθένειας υπήρξε η αιτία της αλλοίωσης της εξάισιας φωνής της. Άλλοι υποστηρίζουν ότι αιτία υπήρξε η συνεχής προσπάθειά της να ωθεί τη φωνή της στα όρια και να ακροβατεί ερμηνεύοντας εκ διαμέτρου αντίθετους ρόλους, ακόμη και μέσα στην ίδια σεζόν.

Στις 16 Σεπτεμβρίου 1977, η Μαρία Κάλλας άφησε την τελευταία της πνοή στο Παρίσι, όπου ζούσε απομονωμένη από το δημόσιο βίο τα τελευταία χρόνια της ζωής της. Η τέφρα της διασκορπίστηκε στο αγαπημένο της Αιγαίο, μετά από επιθυμία της.

Viva Maria!

Georg Friedrich Händel (1685-1759):

Άρια για σοπράνο

«Ah mio cor»

από τη 2η πράξη της όπερας *Αλτσίνα*

Η πλούσια εργογραφία του Χαίντελ περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, 41 ιταλικές όπερες, ένα είδος που το έμαθε καλά κατά τη διαμονή του στην Ιταλία (1706-1710) και το διέδωσε πρώτος στην Αγγλία, όπου εγκαταστάθηκε μόνιμα το 1712. Ο κοσμοπολίτης Χαίντελ είχε μία ιδιαίτερη έφεση στον αυτοσχεδιασμό και με τη λεγόμενη μέθοδο ‘παστίτσιο’ μπορούσε να δημιουργεί μαζικά νέες όπερες, είτε με τη χρήση δικών του έργων, τα οποία είχε γράψει για άλλο σκοπό, είτε χρησιμοποιώντας άριες από άλλες όπερες, χτίζοντας πολλές φορές πάνω και στο λιμπρέτο μίας παλιότερης όπερας, δεδομένης της ανυπαρξίας θεμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας την εποχή εκείνη.

Η ‘Αλτσίνα’ είναι ένα τρίπρακτο μουσικό δράμα του 1735 που η πλοκή του είναι εμπνευσμένη από το έπος του Λουντοβίκο Αριόστο «Μαινόμενος Ορλάνδος». Ένας ανώνυμος συγγραφέας εμπνεύστηκε το λιμπρέτο από το έργο ‘Το Νησί της Αλτσίνα’ του Ρικάρντο Μπρόσκι, ο οποίος ανέπτυξε με το δικό του τρόπο τα επεισόδια της 6ης και 7ης ωδής του έπους. Η όμορφη μάγισσα Αλτσίνα κρατάει αιχμάλωτο στο βασιλείό της τον ηρωικό ιππότη Ρουτζιέρο, τον οποίο αναζητά εναγωνίως η αρραβωνιαστικιά του Μπρανταμάντε. Η αγάπη των νέων υπερισχύει στο τέλος και απελευθερώνει όλους τους ιππότες που είχε αιχμαλωτίσει η μάγισσα.

Ο ρόλος της Αλτσίνα είναι ιδιαίτερα πε-

ρίτεχνος και απαιτεί μεγάλη έκταση, αφού είχε γραφτεί από τον Χαίντελ για σοπράνο κολορατούρα. Η άρια ‘Ah mio cor’ ακούγεται στην Β’ πράξη και αποκαλύπτει όλο το πάθος της Αλτσίνα για τον Ρουτζιέρο, αλλά και την κτητικότητα της στο τέλος «*Μένεις μαζί μου ή πεθαίνεις...*».

Christoph Willibald Gluck (1714-1787):

Danse des furies από τη 2η πράξη, της όπερας *Ορφέας και Ευρυδίκη*

Ο Κριστόφ Βίλιμπαλντ Γκλουκ συνέθεσε στη μακρόχρονη καριέρα του 107 όπερες, εκ των οποίων σώζονται οι μισές περίπου. Το 1732 διδάσκει τσέλο στο Πανεπιστήμιο της Πράγας, όπου γνωρίζει μέσω του Γερμανού Χάσσε τις ιταλικές όπερες της εποχής και ενθουσιάζεται. Ταξιδεύει στο Μιλάνο, όπου η γνωριμία του με τον Τζιοβάνι Σαμαρτίνι υπήρξε καθοριστική για την μετέπειτα πορεία του, ως συνθέτης λυρικού θεάτρου. Όλες οι πρώτες του όπερες είναι ιταλικές, ώσπου το 1755 γνωρίζει τον Κόμη Ντουράτζο στη Βιέννη, που του μεταδίδει την αγάπη του για τη γαλλική όπερα. Ο Γκλουκ αντιδρούσε πάντα στους καθιερωμένους τρόπους γραφής της όπερας και αναζητούσε συνεχώς νέες ιδέες για την εξέλιξη του είδους.

Η μεγαλύτερη προσφορά του ήταν η προσθήκη του δράματος, που εκτίναξε την όπερα σε ύψη που δεν είχε φτάσει ποτέ πριν. Ο συνθέτης ενοχλούνταν σφόδρα με τις απαιτήσεις των τραγουδιστών,

που επεδίωκαν να γράφονται πάνω τους όλο και περισσότερες άριες, για την ανδρεία της φωνής τους, συχνά ακόμη και σε βάρος της πλοκής. Ο Γκλουκ πρότεινε την τήρηση των δραματουργικών κανόνων της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας, ενώ ενίσχυσε το ρετσιτατίβο αντικαθιστώντας το συμβατικό secco που γίνονταν από ένα τσέμπολο ή ένα τσέλο μόνο, με το accompagnato, όπου συνοδεύει τη φωνή μία ορχήστρα ακολουθώντας παράλληλα τις διακυμάνσεις του ρόλου.

Η πλέον γνωστή του όπερα είναι ο ‘Ορφέας και Ευρυδίκη’ του 1762, μία τρίπρακτη τραγωδία, σε λιμπρέτο Ρανιέρι ντε Καλτσαμπίτζι στα ιταλικά και Πιερ-Λουί Μολίν στα γαλλικά. Ο Ορφέας πενθεί για την Ευρυδίκη παρακαλώντας τους θεούς να τη φέρουν πίσω στη ζωή. Ο Δίας συγκινείται από το θλιμμένο τραγούδι του νέου και του την επιστρέφει, υπό έναν όρο: να μην την κοιτάξει ενόσω βρίσκεται στο βασίλειο των νεκρών. Η διπλή απώλεια της Ευρυδίκης, στην αρχή και στο τέλος του έργου, οδηγεί τον κατά τον Πίνδαρο ‘Πατέρα των Τραγουδιών’, σε δύο συγκλονιστικούς θρήνους. Ενδιάμεσα, στο τέλος της Β’ πράξης, ξεχωρίζει ο ‘Χορός των Μαινάδων’, όταν ο Ορφέας καταφέρνει με τη γλυκιά μουσική του να κατευνάσει την οργή τους και να του επιτρέψουν την είσοδο στον Άδη, που του αρνούνταν πεισματικά ως τότε.

Giuseppe Verdi (1813-1901): Εισαγωγή από την όπερα *Τραβιάτα*

Το σπουδαίο τρίπρακτο μελόδραμα του Βέρντι ‘Τραβιάτα’ εξελίσσεται στις αρχές του 18ου αιώνα στο Παρίσι και τα περίχωρά του. Διηγείται τον παράφορο έρωτα μίας ‘παραστρατημένης’ (όπως μεταφράζεται ο τίτλος) παριζιάνας εταίρας κι ενός επαρχιώτη νεαρού, που τους οδηγεί σε ένα ατελέσφορο κυνήγι ευτυχίας, αφού δεν έχουν να παλέψουν μόνο με τις κοινωνικές προκαταλήψεις, αλλά (αλίμονο) και με τον ίδιο το θάνατο. Το λιμπρέτο του Φραντζέσκο Μαρία Πιάβε βασίστηκε στο έργο του Αλέξανδρου Δουμά του υιού ‘Η κυρία με τις καμέλιες’, όπου ο συγγραφέας αφηγείται την αληθινή ιστορία του μεγάλου έρωτα της ζωής του, της Μαρί Ντυπλεσσί.

Το πρελούδιο της όπερας ξεκινά με βαθιά μελαγχολία, εισάγοντας το μουσικό θέμα του θανάτου της Βιολέτας που θα ακουστεί πολλές φορές στην Γ’ πράξη. Η διάθεση αλλάζει ξαφνικά με ένα χορευτικό μέρος και έτσι αποκαλύπτονται σε λίγα λεπτά μουσικής τα δύο τελείως διαφορετικά πρόσωπα του δράματος, αφού στις δύο πρώτες πράξεις ο χορός κατέχει κυρίαρχο ρόλο, πριν δώσει τη σκυτάλη στο πένθιμο φινάλε. Αυτή η ακραία αντίθεση είναι το κύριο χαρακτηριστικό της συγκεκριμένης όπερας και η εισαγωγή μας προετοιμάζει για αυτήν την εναλλαγή συναισθημάτων.

Giuseppe Verdi (1813-1901): Άρια για σοπράνο “Addio del passato” από την 3η πράξη της όπερας *Τραβιάτα*

Η σπαρακτική άρια της Βιολέτας ‘Addio del passato’ ακούγεται στην Γ’ πράξη της όπερας, όπου η πρωταγωνίστρια καταβεβλημένη από την προχωρημένη φυματίωση αποδέχεται το μοιραίο και αντιμετωπίζει με σθένος τον επερχόμενο θάνατο. Έχοντας μόλις πληροφορηθεί από τον πατέρα του Αλφρέντο το αποτέλεσμα της μονομαχίας του αγαπημένου της με τον βαρόνο Ντουφόντ και πως ο Αλφρέντο κατευθύνεται σε αυτή έχοντας μάθει τα πάντα, αποχαιρετά με θλίψη, αλλά και αξιοθαύμαστο σθένος συνάμα τα «ευτυχισμένα όνειρα του παρελθόντος» καταλήγοντας με γενναιότητα «Ο Θεός να με συγχωρέσει και να με αποδεχτεί. Όλα έχουν τελειώσει».

Giuseppe Verdi (1813-1901): Ντουέτο για σοπράνο και тенόρο “Parigi oh cara” από την 3η πράξη της όπερας *Τραβιάτα*

Το ντουέτο ‘Parigi oh cara’ ακολουθεί την άρια ‘Addio del passato’ της Βιολέτας. Ο Αλφρέντο έχει επιστρέψει από τη μονομαχία με τον βαρόνο Ντουφόντ έχοντας πληροφορηθεί για τη θυσία της αγαπημένης του. Ζητά συγγνώμη από τη Βιολέτα και κάνουν όνειρα για το κοινό τους

μέλλον. Διάχυτη είναι η αισιοδοξία των δύο εραστών πως μία μόνιμη απόδραση στην εξοχή θα ήταν ευεργετική για την υγεία της Βιολέτας και πως θα έσβηνε παράλληλα όσα θέλει το ζευγάρι να ξεχάσει για πάντα. Αυτή η αισιοδοξία όμως, το μόνο που καταφέρνει τελικά είναι να προσδώσει έναν ακόμη πιο δραματικό τόνο στο αναπόφευκτο τέλος. Η δύναμη της αγάπης δεν μπορεί να επικρατήσει αυτή τη φορά και όταν εκφράζεται τόσο έντονα και αληθινά γίνεται πιο τραγική η απώλεια. «*Το Παρίσι αγάπη μου θα αφήσουμε πίσω και θα ζήσουμε μαζί όλη μας τη ζωή...*»

Charles Gounod (1818-1893): Waltz από τη 2η πράξη της όπερας *Φάουστ*

Το λυρικό ύφος γραφής του Γκουνό ανανέωσε τη γαλλική όπερα της εποχής του και της προσέδωσε ένα δικό της χαρακτήρα, αποτραβώντας την από τις επιρροές του γερμανικού ρομαντισμού και κυρίως του Βάγκνερ, που είχε ενθουσιάσει σε μεγάλο βαθμό τους Γάλλους δημιουργούς της εποχής. Από τις 12 συνολικά όπερες που έγραψε ο Γκουνό, η πλέον δημοφιλής είναι ο ‘Φάουστ’, σε λιμπρέτο των Ζυλ Μπαρμπιέ και Μισέλ Καρρέ, βασισμένο φυσικά στο διάσημο ομώνυμο δράμα του Γκαίτε.

Ο ηλικιωμένος Φάουστ πουλά τη ψυχή του στον Διάβολο με αντάλλαγμα νιάτα, πλούτη και επιτυχίες στον έρωτα. Ο πόθος του για την αγνή Μαργαρίτα τον οδηγεί στο να την διεκδικήσει. Αφού την κερδίσει και ικανοποιηθεί, σύντομα την εγκαταλείπει, ενώ αργότερα σκοτώνει σε μονομαχία και τον αδερφό της. Η Μαργα-

ρίτα δολοφονεί το παιδί που έκανε με τον Φάουστ και πεθαίνει στη φυλακή. Στο φινάλε ο Φάουστ βασανίζεται από τις τύψεις, την ώρα που η ψυχή της άτυχης νέας ανέρχεται στον ουρανό γκρεμίζοντας τη φυλακή. Το περίφημο ‘Βαλς’ ακούγεται στο τέλος της Β’ πράξης, όταν ο Μεφιστοφελής συναντά στην τοπική γιορτή για πρώτη φορά την Μαργαρίτα και ευαρεστείται στην ιδέα να σπιλώσει την αγνότητά της, ενώ παράλληλα διασκεδάζει κεντρίζοντας τον όχλο και ξυπνώντας τα χειρότερα τους ένστικτα. Ονομάζεται και ‘Βαλς του Μεφιστοφελή’.

Jules Massenet (1842-1912): Άρια για тенόρο “Je suis seul... ah fuyez douce images” από την 3η πράξη της όπερας *Μανόν*

Ο Ζυλ Μασνέ θεωρούνταν στις αρχές του 20ου αιώνα ο σημαντικότερος Γάλλος συνθέτης όπερας. Το στυλ του είναι άμεσα επηρεασμένο από το γερμανικό ρομαντισμό των Βάγκνερ και Λιστ. Οι συνολικά 26 όπερες του χαρακτηρίζονται από την πλούσια μελωδικότητά τους και τη δυνατότητα που δίνουν στους τραγουδιστές να λάμψουν, δεδομένης της ικανότητας του συνθέτη να αναδεικνύει την ανθρώπινη φωνή με τη μουσική του. Η ‘Μανόν’ είναι μία όπερα-κομίκ σε 5 πράξεις, που το λιμπρέτο της, γραμμένο από τους Ανρί Μεγιάκ και Φιλίπ Ζιλ, βασίζεται στο μυθιστόρημα του αβά Πρεβό ‘Η ιστορία του ιππότη ντε Γκριέ και της Μανόν Λεσκώ’. Ο συνθέτης μάλιστα ολοκλήρωσε το έργο του στη Χάγη, στο ίδιο

σπίτι που 150 χρόνια νωρίτερα είχε γράψει το μυθιστόρημα ο Πρεβό. Η γοητευτική Μανόν και ο νεαρός ντε Γκριέ γνωρίζονται και αγαπιούνται αμέσως με πάθος. Η σχέση τους περνά από πολλές δοκιμασίες και μαλώνουν συχνά, αφού η ξή για πολυτέλεια της κοπέλας και η απροθυμία των γονιών του ντε Γκριέ να την αποδεχτούν βάζουν εμπόδια στην ευτυχία τους. Ο ντε Γκριέ αποφασίζει να αφιερωθεί στο Θεό όμως η Μανόν τον διεκδικεί, ώσπου στο τέλος η απληστία της κοπέλας προκαλεί και την καταστροφή της.

Η άρια “Je suis seul... ah fuyez douce images” του ντε Γκριέ αποκαλύπτει με συγκλονιστικό τρόπο την εσωτερική σύγκρουση του ήρωα, που έχει αποφασίσει να γίνει ιερέας και να αφιερωθεί ψυχή τε και σώματι στο Θεό και μονολογεί στην αρχή με ανακούφιση «*Είμαι επιτέλους μόνος... Εέλω να βάλω το Θεό μεταξύ εμού και του κόσμου όλου*», ώσπου η θύμηση και μόνο της Μανόν ττον παρασέρνει ξανά με τον ντε Γκριέ να προσπαθεί μάταια να αντισταθεί.

Richard Strauss (1864-1949): Waltz sequence αρ. 2 από την όπερα *Ο Ιππότης με το Ρόδο*

Ο Ρίχαρντ Στράους γνώρισε τεράστια επιτυχία το 1911 με την τρίπρακτη μουσική κωμωδία ‘Ο Ιππότης με το Ρόδο’, σε λιμπρέτο του Χιούγκο φον Χόφμανσταλ. Η υπόθεση διαδραματίζεται στη Βιέννη στα μέσα του 18ου αιώνα και περιγράφει τις ερωτικές περιπέτειες της νεαρής ευγενούς Μαρίας Τερέζας, που κάνει το λάθος να στείλει τον εραστή της Οκτάβιαν στην

όμορφη Σόφη για να της παραδώσει το ασημένιο ρόδο, ώστε να την προξενέψει με τον άξεστο ξαδέρφό της βαρόνο Οκς. Έτσι όμως κινδυνεύει να τον χάσει αφού οι δυο νέοι ερωτεύονται μεταξύ τους. Ακολουθεί η γελιοποίηση του βαρόνου, μέχρι που η πριγκίπισσα κερδίζει ξανά τον Οκτάβιαν. Το ‘Waltz sequence αρ. 2’ ακούγεται στην Γ’ πράξη και ξεχειλίζει βιενέζικη χάρη και γλυκόπικρη νοσταλγική διάθεση, όπως συμβαίνει όχι μόνο στα δύο βαλς του έργου, αλλά σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας, όπου συχνά περιπλέκονται το χιούμορ και η μελαγχολία.

Giacomo Puccini (1858-1924):

Άρια “Si. Mi chiamano Mimi” από την 1η πράξη της όπερας *Μποέμ*

Ο Πουτσίνι είναι ο τελευταίος μεγάλος Ιταλός συνθέτης του Μπελ Κάντο. Η ‘Μποέμ’ είναι μία από τις πλέον δημοφιλείς δημιουργίες του. Η υπόθεση διαδραματίζεται σε 4 πράξεις, που ο Πουτσίνι ονόμαζε πίνακες, γύρω στα 1830 στο Παρίσι και είναι βασισμένη στο μυθιστόρημα του Λουί-Ανρί Μυρζέ ‘Σκηνές από τη ζωή των μποέμ’. Ήρωες είναι τέσσερις φίλοι, ο ποιητής Ροδόλφος, ο μουσικός Σωνάρ, ο φιλόσοφος Κολίν και ο ζωγράφος Μαρτσέλο, που ζούνε μία ευτυχισμένη μποέμικη ζωή σε μία σοφίτα. Ο έρωτας που εμφανίζεται στη ζωή του Ροδόλφο και του Μαρτσέλλο στο πρόσωπο της μοδίστρας Μιμής και της τραγουδίστριας Μουζέττας αντίστοιχα, παράσσει τη γαλήνη της παρέας και τους φέρνει μπροστά σε βαθιά συναισθήματα και σκληρά

βιώματα, όταν ο θάνατος κόβει το νήμα της ζωής της Μιμής. Η άρια 'Si. Mi chiamano Mimi' ακούγεται στην Α' πράξη, όταν ο Ροδόλφο εξομολογείται τον έρωτά του στη Μιμή και ρωτά να μάθει τα πάντα γι' αυτή. Η Μιμή του ανοίγεται και μιλά για τον εαυτό της. «*Με φωνάζουν Μιμή, αλλά το πραγματικό μου όνομα είναι Λουτσιά... Αγαπώ όλα τα ευδιαστά πράγματα που μιλούν για την αγάπη, την άνοιξη, τα όνειρα και τα εξεζητημένα πράγματα που έχουν ποιητικά ονόματα. Με καταλαβαίνεις;...*».

Giacomo Puccini (1858-1924): Ντουέτο για τενόρο και σοπράνο "Oh soave fanciulla" από την 1η πράξη της όπερας *Μποέμ*

Πριν βγούνε μαζί με την υπόλοιπη παρέα για διασκέδαση, η Μιμή κρατά πίσω το Ροδόλφο και τον εκλιπαρεί να της πει αν την αγαπάει. Ο Ροδόλφος ως ποιητής απαντά ανάλογα: «*Ω γλυκό μου κορίτσι! Ω γλυκιά μου οπτασία! Με το σεληνόφως να λούζει το όμορφό σου πρόσωπο. Το όνειρο που βλέπω σε σένα είναι το όνειρο που θα ονειρεύομαι για πάντα!...*» Η Μιμή ανταποκρίνεται με την ίδια θέρμη: «*Ω πόσο απαλά κυλούν τα γλυκά του λόγια στην καρδιά μου. Με κυριεύει η αγάπη...*». Στο τέλος το ερωτευμένο ζευγάρι υμνεί μαζί την αγάπη σε μία από τις πιο συγκινητικές στιγμές στην ιστορία της όπερας.

Giacomo Puccini (1858-1924): Ιντερμέτζο από την 3η πράξη της όπερας *Μανόν Λεσκώ*

Η Μανόν Λεσκώ είναι ένα δράμα σε 4 πράξεις του Πουτσίνι, σε λιμπρέτο βασισμένο στο μυθιστόρημα του αββά Αντουάν-Φρανσουά Πρεβό 'Η ιστορία του ιππότη ντε Γκριέ και της Μανόν Λεσκώ'. Ο Πουτσίνι ήθελε να διηγηθεί την ιστορία της Μανόν Λεσκώ διαφορετικά από τον Μασνέ, 'όχι με πούδρες και μενουέτα σαν Γάλλος, αλλά με απελπισμένο πάθος σαν Ιταλός', αφού 'μια γυναίκα σαν τη Μανόν δεν θα μπορούσε να έχει έναν μόνο εραστή'. Στο τέλος της Β' πράξης η Μανόν έχει συλληφθεί και οδηγείται στη φυλακή. Κατά τη διάρκεια του ιντερμέτζο μεταφέρεται από το Παρίσι σε μια φυλακή της Νορμανδίας για να απελαθεί από εκεί στις Η.Π.Α.. Η συγκλονιστική μουσική του Πουτσίνι μεταφέρει αυτό το πάθος και την αγωνία της πρωταγωνίστριας, 'προδίδοντας' και τις σκέψεις της να εγκαταλείψει τον Ντε Γκριέ για κάποιον πλουσιότερο, με μία νότα αισιοδοξίας και ελπίδας στο τέλος.

Giacomo Puccini (1858-1924): 'Vissi d' arte' από την όπερα *Tosca*

Η εμβληματική 'Τόσκα' του Πουτσίνι είναι ένα τρίπρακτο μελόδραμα που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στη Ρώμη το 1900. Η ιστορία της είναι βασισμένη στο ομότιτλο θεατρικό έργο του Βικτοριέν Σαρντού. Η ζηλιάρα τραγουδίστρια Τόσκα, ο σκληρός αρχηγός της αστυνομίας Σκάρπια, ο ζωγράφος Καβαραντότσι και ο δραπετής Τσέζαρε Αντσελόττι συνθέτουν, μεταξύ άλλων, το ενδιαφέρον μωσαϊκό των ηρώων αυτής της τραγικής ιστορίας πάθους και προδοσίας, που εξελίσσεται στη Ρώμη του 1800. Η Τόσκα κάνει μία συμφωνία με τον Σκάρπια να εκτελέσουν εικονικά τον αγαπημένο της Καβαραντότσι με αντάλλαγμα την ίδια. Μετά τη συμφωνία τον μαχαιρώνει, για να διαπιστώσει όμως ότι ούτε εκείνος τήρησε τη συμφωνία. Έχοντας χάσει την αγάπη της αυτοκτονεί. Η πασίγνωστη άρια 'Vissi d' arte' ('Ζω για την Τέχνη') είναι (παραδόξως) η μοναδική της πρωταγωνίστριας σε όλο το έργο και ακούγεται στη Β' πράξη. Η Τόσκα αναλογίζεται με παράπονο τη μοίρα της φοβούμενη για τη ζωή του αγαπημένου της Μάριο, που βρίσκεται στα χέρια του αδίστακτου Σκάρπια. Απευθύνεται με παράπονο στον Δημιουργό νιώθοντας εγκαταλειμμένη.

Νίκος Κυριακού

Γιάννης Πουσπουρίκας ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Γεννημένος στη Μασσαλία, από Έλληνα πατέρα και Αργεντινή μητέρα, ο Γιάννης Πουσπουρίκας άφησε τη γενετήριά του για να σπουδάσει στο Ανώτατο Ωδείο της Γενεύης και αργότερα στην Όπερα της Ζυρίχης, όπου έλαβε το Α' βραβείο στη διεύθυνση ορχήστρας.

Αμέσως μετά διορίστηκε ως βοηθός μαέστρου στην Ορέρα National των Παρισίων, όπου έμεινε για τέσσερις σεζόν και στη συνέχεια έγινε βοηθός του το Sir Simon Rattle στο περιώνυμο Glyndebourne Festival.

Ο Γιάννης Πουσπουρίκας είναι γνωστός και για την αγάπη του για το κλασικό ρεπερτόριο, αλλά και για τις συγκλονιστικές ερμηνείες του στο σύγχρονο ρεπερτόριο. Έχει εργαστεί σε θέατρα όπως Orchestre National της Λυών, Huisdirigent στην Όπερα της Φλάνδρας και στο Aalto Theater του Έσεν, όπου διηύθυνε περίπου 60 παραγωγές ανά σεζόν, μεταξύ των οποίων: *Le nozze di Figaro*, *Don Giovanni*, *Idomeneo*, *Rusalka*, *Carmen*, *Nabucco*, *Aida* κτλ., καθώς και μοντέρνα κομμάτια όπως *Peter Grimes*, *Candide*, *l'Amour des trois oranges*, *Mahagonny*, *Elektra* και πολλά ακόμη.

Ως φιλοξενούμενος μαέστρος έχει προσκληθεί να διευθύνει τη Συμφωνική Ορχήστρα της Μαδρίτης (Teatro Real), τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Μόντε Κάρλο, την Orchestre de la Suisse Romande, και σε αίθουσες όπως το Teatro de la Maestranza της Σεβίλλης (Προκόφιεφ), τα Opera houses της Βουδαπέστης,

του Μανχάιμ και της Νίκαιας, την Orchestre de la Radio Suisse Italienne (*Η Ιεροτελεστία της Άνοιξης*), την Ορχήστρα του Μπραουνσβάιγκ, (*5η Συμφωνία* του Τσαϊκόφσκι, *1η Συμφωνία* του Μάλερ, *Wesendonck Lieder* του Βάγνερ, *Συμφωνία του Φάουστ* του Λιστ), τη Συμφωνική Ορχήστρα του Βούπερταλ, τη Ραδιοφωνική Ορχήστρα του Δουβλίνου, την Ορχήστρα Δωματίου της Γενεύης, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Κωσταντζας (*Το Πουλί της Φωτιάς*), τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Στρασβούργου (*8η Συμφωνία του Ντβόρζακ*) και άλλες.

Το 2010, έχοντας αντικαταστήσει τον Jesus Lopez-Cobos στην Ορέρα National de Paris, για το έργο *Τα Παραμύθια του Χόφμαν*, ο Γιάννης Πουσπουρίκας διηύθυνε, αμέσως μετά, το έργο *Le Loup* του Ανρί Ντυτιγιέ, παρουσία του συνθέτη. Αμέσως προσλήφθηκε για να αντικαταστήσει τον Fabio Luisi στο έργο *King Lear* του Ράιμαν.

Από την παραγωγή εκείνη και μετά, ο Γιάννης Πουσπουρίκας προσκαλείται σταθερά κάθε σεζόν από την Όπερα των Παρισίων. Αυτό το διάστημα είναι Βοηθός Μαέστρος στο Theater Erfurt στη Γερμανία και Αρχιμουσικός στο Theater Orchestre Biel Solothurn στην Ελβετία.

Ο Γιάννης Πουσπουρίκας καλλιεργεί μία ιδιαίτερη σχέση με την Κ.Ο.Θ., καθώς πρόκειται για την τρίτη τους πλέον συνεργασία τα τελευταία χρόνια.

Μυρτώ Παπαθανασίου ΥΨΙΦΩΝΟΣ

Η υψίφωνος Μυρτώ Παπαθανασίου γεννήθηκε στη Λάρισα και ξεκίνησε τις σπουδές της, στο πιάνο και τα θεωρητικά, στο ΔΩΛ. Πήρε δίπλωμα Μονωδίας από το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης με διάκριση και βραβείο, ενώ ως υπότροφος του Μεγάρου Μουσικής ολοκλήρωσε τις σπουδές της στο Μιλάνο με τον Ρομπέρτο Κοβιέλλο.

Το 2012 τιμήθηκε με το βραβείο “Μαρία Κάλλας- Best Debut Artist of the Year” ερμηνεύοντας τη Βιολέτα στην ‘Τραβιάτα’ στο Ντάλας. Στον ίδιο ρόλο είχε πρωτοεμφανιστεί στην Όπερα της Ρώμης, με την σκηνοθετική υπογραφή του Φράνκο Τζεφιρέλλι και συνέχισε με το μεγάλο σκηνοθέτη τη συνεργασία της ως Νέντα στους ‘Παλιάτσους’, ως Τόσκα στην ομώνυμη όπερα και ως Αλίτσε στον ‘Φάλσταφ’.

Έχει εμφανιστεί στα μεγαλύτερα λυρικά θέατρα του κόσμου, όπως: τη Μετροπόλιταν Όπερα της Νέας Υόρκης, Κόβεντ Γκάρντεν, τις Κρατικές Όπερες της Βιέννης, του Βερολίνου, του Μονάχου, της Ζυρίχης, της Ρώμης, της Βερόνας, του Άμστερνταμ, την Όπερα του Σαν Ντιέγκο, του Τόκιο, του Σίδνεϋ, της Στουτγάρδης και της Κοπεγχάγης, την Όπερα Γκαρνιέ του Παρισιού,

την Όπερα των Βρυξελλών, της Γενεύης, Σαν Κάρλο της Νάπολης, του Μόντρεαλ, του Ντάλας, της Μπολόνια, της Γένοβας, του Τορίνο, του Μόντε Κάρλο, του Μονπελιέ, στο Τεάτερ αντερ Βιέν, την όπερα του Λουξεμβούργου κ.α. Έχει δώσει ρεσιτάλ σε σπουδαίες αίθουσες συναυλιών όπως το Κονσερτχάους της Βιέννης, το Κονσερτγκεμπάου του Άμστερνταμ, την Αίθουσα Τσαϊκόφσκυ της Αγίας Πετρούπολης, το ΚΚΛ της Λουκέρνης, την Τόνχαλε της Ζυρίχης, στη Νέα Υόρκη και στη Σεούλ.

Έχει στο ενεργητικό της ηχογραφήσεις και DVD όπως: ‘Ντον Τζιοβάνι’ (Μότσαρτ), ‘Il turco in Italia’, την ‘Ενάτη’ (Μπετόβεν) με τη Συμφωνική του Σίδνεϋ και την Κονσερτγκεμπάου, καθώς και την ‘Ginevra di Scozia’ (Σιμόνε Μαιρ). Επίσης dvd ως Σεμίραμις, καθώς και ως Ρουσάλκα. Ηχογράφησε το πολυβραβευμένο cd του ‘Ντον Τζιοβάνι’ από τη Sony Classic, υπό τη διεύθυνση του Θεόδωρου Κουρεντζή.

Πρόσφατα επέστρεψε με μεγάλη επιτυχία στην όπερα των Βρυξελλών, στην καινούργια παραγωγή ως Τόσκα, ενώ στα επόμενα σχέδιά της είναι ‘Τοσκα’ στην όπερα της Λειψίας, ‘Λουίζα Μίλερ’ στη Μπολόνια, υπό τη διεύθυνση του Ντάνιελ Όρεν .

Κωνσταντίνος Κληρονόμος ΤΕΝΟΡΟΣ

Ο τενόρος Κωνσταντίνος Κληρονόμος αποφοίτησε από το ωδείο Athenaeum (μονωδία, τάξη Χριστίνας Πανακοπούλου) και ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στο πανεπιστήμιο Mozarteum στο Σάλτσμπουργκ (τάξη των Barbara Bonney, J. Wallnig και E. Gramss), ως υπότροφος του σωματείου υποτροφιών Μαρία Κάλλας (υποτροφία Χρήστος Λαμπράκης) και του ιδρύματος Αλέξανδρος Σ. Ονάσης.

Έχει συνεργαστεί μεταξύ άλλων με την Εθνική Λυρική Σκηνή, το Theater Bremen, Gerhart-Hauptmann-Theater Görlitz-Zittau, Stadttheater Pforzheim, Theater für Niedersachsen, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, το Φεστιβάλ Αθηνών, Festival Kvamer, Φεστιβάλ Αιγαίου, Φεστιβάλ Επταπυργίου και με ορχήστρες όπως Deutsche Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz, Moravian Philharmonic, Κ.Ο.Θ., Ορχήστρα σύγχρονης μουσικής της ΕΡΤ, το οργανικό σύνολο μπαρόκ μουσικής Latinitas Nostra κ.α.

Έχει αποσπάσει θετικές κριτικές για το τίμπρο της φωνής του, το προσεγμένο του τραγούδι, το υποκριτικό του ταλέντο και την πληθωρική σκηνική του παρουσία ερμηνεύοντας ρόλους όπως Mario Cavaradossi (G. Puccini, Tosca), B.F. Pinkerton (G.Puccini, Madama Butterfly), Il Duca di Mantova (G. Verdi, Rigoletto) Chevalier des Grieux (J. Massenet, Manon), Roméo (Ch. Gounod, Roméo et Juliette), Chevalier de la Force (F. Poulenc, Dialogues des Carmélites), Max (C.M. v. Weber, Der Freischütz), Jen k (B. Smetana, Prodan nev sta), Tito (W.A. Mozart, La Clemenza di Tito), Tamino (W.A.Mozart, ο Μαγικός Αυλός), Don Ottavio (W.A.Mozart, Don Giovanni), Nemorino (G.Donizetti, L’elisir d’amore), Fenton (G.Verdi, Falstaff), Prinz Sou Chong (F. Leh r, Das Land des Lächelns), Zarewitsch (F. Lehar, Der Zarewitsch)S. Barinkay (J. Strauss, Der Zigeunerbaron), Caramello (J. Strauss, Eine Nacht in Venedig), καθώς και τα Ορατόρια ‘Stabat Mater’ του A. Dvořák, ‘Petite Messe Solennelle’ του G. Rossini, ‘Messa da Requiem’ του G.Verdi, ‘Messiah’ και ‘Theodora’ του G. F. Händel.

Η δισκογραφία του περιλαμβάνει τα έργα «Κυριακές μες το χειμώνα» σε σύνθεση Δ. Μαράμη και ποίηση Κ.Γ. Καρυωτάκη, Μ. Πολυδούρη, Ν. Λαπαθιώτη, Μ. Παπανικολάου και Τ. Άγρα, «Σκηνές από βουβή ταινία» σε σύνθεση Δ. Μαράμη και ποίηση του Σ. Τριβιζά, καθώς και τη συμμετοχή στο έργο «Amor Oscuro», σύνθεση του Δ. Μαράμη και ποίηση του F.G. Lorca, με τον Μ. Φραγκούλη. Έχει επίσης ηχογραφήσει για την Vienna Modern Masters, με την Φιλαρμονική της Μοραβίας, τον ρόλο του Οράτιου στον «Άμλετ» του Γ. Σαίξπηρ σε σύνθεση της Ν. Van de Vate.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένας από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς της χώρας, με έντονη καλλιτεχνική δραστηριότητα και πλούσιο κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο, από την ίδρυσή της, το 1959, έως και σήμερα.

Πολλές σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική της διεύθυνση, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκκου. Το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε εκατόν δεκαοχτώ μουσικούς.

Το ρεπερτόριο της ορχήστρας καλύπτει το σύνολο των μουσικών εξελίξεων, από τη μουσική μπαρόκ ως και τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα, ενώ το φάσμα των δραστηριοτήτων της περιλαμβάνει και ένα ευρύτερο πλαίσιο μουσικών ειδών, όπως παραστάσεις όπερας και μπαλέτου, συνοδεία βωβού κινηματογράφου και συναυλίες συμφωνικού ροκ.

Ιδιαίτερη βαρύτητα δίνεται από την Κ.Ο.Θ. στον εκπαιδευτικό της χαρακτήρα, όπου αναπτύσσει ποικίλες δράσεις για παιδιά κάθε ηλικίας, ενώ υποδέχεται κάθε χρόνο μεγάλο αριθμό φοιτητών και μαθητών δωρεάν στις συναυλίες της.

Στο πλαίσιο του κοινωνικού της ρόλου η ορχήστρα πραγματοποιεί συχνά ανοιχτές συναυλίες για το κοινό και εκδηλώσεις για την ενίσχυση κοινωφελών ιδρυμάτων, ενώ επισκέπτεται συστηματικά νοσοκομεία, ιδρύματα, ορφανοτροφεία, φυλακές, κέντρα απεξάρτησης κτλ.

Η Κ.Ο.Θ. βοηθά ουσιαστικά τους νέους Έλληνες μουσικούς, μέσω διαγωνισμών για νέους καλλιτέχνες ή εργαστηρίων που πραγματοποιούνται σε μουσικά σχολεία, ενώ προωθεί συστηματικά τη σύγχρονη ελληνική μουσική δημιουργία με πολλές πρώτες εκτελέσεις έργων Ελλήνων συνθετών.

Η έντονη δισκογραφική της δραστηριότητα περιλαμβάνει ηχογραφήσεις με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η NAXOS, η BIS, η MINOS EMI και η FEELGOOD RECORDS, που έχουν βραβευθεί σε Ελλάδα και εξωτερικό και αποσπούν διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο.

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων καλλιτεχνών διεθνούς ακτινοβολίας, όπως L. Pavarotti, P. Domingo, J. Carreras, A. Khatchaturian, V. Ashkenazy, M. Shostakovich, A. Ciccolini, I. Pogorelich, L. Kogan, S. Accardo, G. Shaham, P. Badura-Skoda, N. Gutman, M. Rostropovich, M. Maisky, M. Nyman, Y. Talmi, D.D. Bridgewater, I. Gillan, J. Anderson, M. Alvarez, P. Gallois, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος, Δ. Σγούρος, Κ. Κατσαρής, Ε. Καραϊνδρου κ.ά.

Πέρα από τη συστηματική παρουσία της στη Θεσσαλονίκη, η Κ.Ο.Θ. επισκέπτεται συχνά πόλεις της Βόρειας Ελλάδας, ενώ έχει εμφανιστεί σε όλο σχεδόν τον ελλαδικό χώρο. Η διεθνής της παρουσία περιλαμβάνει εμφανίσεις της σε Κύπρο, Μασσαλία, Βαλένθια, Πεκίνο, Πράγα, Φλωρεντία, Πιστόια, Βερολίνο, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν και Μόναχο.

www.tso.gr

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου
Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης
Tutti
Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάμπας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου
Κορυφαίοι Β΄
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ
Μπόγκοραντ
Tutti
Μίμης Τοπσιδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού

Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι Β΄
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτσπ
Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄
Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης
Κορυφαίοι Β΄
Λίλα Μανώλα
Tutti
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου

Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α΄
Χαράλαμπος Χειμαριός
Ντίμιταρ Ιβάνοφ
Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης
Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Νικολός Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας
Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή
Tutti
Νίκος Κουκίς

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου
Tutti
Πέτρος Μαυρομάτης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης
Κορυφαίοι Β΄
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας
Κορυφαίοι Β΄
Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος
Κορυφαίοι Β΄
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζός
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Άγγελος-Σπυρίδων Κοσκινάς
Ανδριάντα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
Γρηγόρης Νέτσκας
Δημήτρης Γκόγκας
Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Λασκαρίδης
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνης
Κορυφαίοι Β΄
Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας
Tutti
Ευάγγελος Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β΄
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ
Δημήτρης Βίττης

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β΄
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιω Καραμούζη
Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α΄
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α΄
Μαριλένα Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ.

Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτής Έφορος Κ.Ο.Θ.
Ανδρέας Παπανικολάου

Απαγορεύεται η φωτογράφιση
και η βιντεοσκόπηση
κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Η είσοδος στη συναυλία
επιτρέπεται σε παιδιά άνω των έξι ετών.

GRAND HOTEL PALACE

Επίσημος
Χορηγός
Φιλοξενίας

Κρατικής
Ορχήστρας
Θεσσαλονίκης

